

Natam Semiramidem astruit in Aſcalone, non longè à ſtagno piſcibus ſcatente, juxta templum inſigne Deæ, quæ dicta *Decetes*, & habet faciem hominis, reliqua piſcis (de qua 29. Auguſt. 7. Quæ Dea Veneris aſtu ab adoleſcentulo ſacerdote elegantis formæ ſuſcepit filiam, quam expoſuit locis deſertis inter faxa, in quibus plures aves nidificabant, à quibus divino nutu nutrita puella fuit. Mater præ pudore confula ſe in illum lacum præcipitem dedit, & in piſcem gratiâ Veneris converſa eſt. Columba tunc circumvolantes fovebant infantem puellam, & nutriebant roſtris afferentes lac coagulatum, poſtque caſeum ex paſtorum mapalibus raptim: qua re ab illis animadverſa, & infante formâ pulchrâ; aliquando apud ſe nutritam, dono dederunt gregis præfecto; qui liberis carens, magnâ curâ nutritam, appellavit *Semiramidem*, Syriacè, *Columbam*, vel avem. Ipſa verò cum ætate & pulchritudine, tantæ erat virtutis & modeſtiæ; ut ejus apud omnes nota eſſet vitæ commendabilis integritas.

31 Nubilis Memnoni Syriæ Præfecto nupſit, qui juſſu Nini Regis Aſſyriorum in expeditione ad Bactrianos, uxorem ſecum conduxit; & Rex ejus amore captus in conjugem flagitavit à marito, minitendo oculos ejus eruendos eſſe, ni cederet. Ille Nini interminatione, & impotentia amoris in furorem percitus, laqueo ſe ſuſpedit. Tunc Ninus illum tutò duxit, quæ ut Regem ſequeretur in expeditione; ſtolam ſibi applicuit, qua vir appareret: tantaque veſtis gratia erat; ut Medi poſtea & Perſæ Aſia potiti, Semiramidis ſtolam portarent. Ab illa majeſtate regia potente, ædificata eſt Babylon, ita intercepto crebris turribus ſtumine ut mediam Euphrates interflueret. Alia opera inſignia cum muris Babylonis perfecit, quæ videris apud Diodor. d. à n. 68. Pluribus regnis expugnatis & validis urbibus cum toto exercitu perrexit in templum Jovis Ammonis, vitæ ſuæ exitum ſciſcitatura. Redditum ei fuit oraculum: Fore ut ex hominum conſpectu abiret, & immortalẽ à nonnullis Aſiæ gentibus honorem adipiſceretur; quando *Ninyas* ejus filius matri inſidias ſtrueret.

32 Poſt peragratis Agypto & Lybia, tranſiit ad Indos, quos vicit virtute & ſtratagemate. Ibi aliquando poſt inſidijs filij per quemdam eunuchum appetita, priſtinum Ammonis reſponſum in memoriam revocat. Ideo nihil acerbi in inſidiatore ſtatuit; ſed regno ipſi tradito, omnibuſque ut legitimo regi parere juſſis; conſeſſum ex hominum conſpectu, ut ad

Deum juxta oraculi fidem, migratura ſe ſubduxit. Sunt qui in columbam converſam, ſabulantur: compluribus enim avibus in palatium ejus delapſis, unũ cum illis avolaſſe creditur; & hinc factum, ut Aſſyrii, dum Semiramidem Dijs immortalibus accenſent, columbam pro Dea honorent. Inſigne poſt fuit Aſſyrijs, vexillisque imago columbæ aſſuta juxta illud *Pſalm. 67. 14. Si dormitis inter medios cleros penna columbæ deargentata & poſteriora ejus in pallore auri. Jerem. 25. 38. Facta eſt terra eorum in deſolationem à facie ira columbæ: id eſt, Babyloniorum, quibus ſtemma columba; ut ibid. cap. 46. 16. ab eodem Propheta dicitur: A facie gladij columbæ. Hic Buchananus ſuccinit:*

Illam tamen vincet nitidam candore columbam, Quem nunc argentum nitidum, nunc lumine blandum

Radiantis provocat auri.
Adiſis hæc ſacrorum expoſitores, maxime Maluendam. Suffragatur cogitationi hæc Ludovic. Crucius, canens:

Ceu ſole columba Adverſo niveis argentea viſitur aliſ, Et dorſo rutilans auri volat emula ſulyi.

33 Eadem apud Rhodigin. qui 23. *Leſt. antiquar. cap. 5. inquit: De Semiramide novimus & illud, ab ea inſtitutum morem ut viris dominarentur uxores in Aſia: quam conſuetudinem, Alexandro ibi reſ gerente, ſervatam etiam nunc exploratiſſimum eſt. Originem deducit Diodor. Sicul. d. n. 76. ex eo quòd per dies quinque à Nino petierit regno cedere. Quæ quidem ſceptro & regiâ ſtolâ potitâ; primâ die epulum inſtituit & magnifica convivia, in quibus copiarum ductoribus blandita, in obſequium ſibi induxit: tuncque virum in carcerem compegit, & regnum occupavit. De ſepulchro ejus plura dicunt AA. quin cogitent adverſari ſepulchrum volanti Semiramidi inter columbas in cœlum. In ſepulchro inſcribi juſſit: *Quicumque ex Regibus pecunia inopiam ſenſerit conditorio recluſo, ſumat inde quicquid viſum fuerit. Darius Hyſtaſpis aperuit, ſed illuſus exivit (videbimus 14. Novemb.) Herodot. lib. 1. n. 55. & Rhodigin. d. Alij, ut Cteſias articulum Xerxi attribuit, cum effuſione olei in urnam, de quo 12. Octobr.**

34 Inter alia ornamenta templi Syriæ Deæ erat imago Semiramidis. Ad ſiniſtram adis (inſit Lucian. de illa, pag. 318.) Semiramidis ſignum ſtat, adem ipſam dexterâ demonſtrantis. *Stat autem talem ob cauſam. Hominiſque, quicumque Syriam incolunt, legem*

Decretio ejus genitrix.

Exponitur, & nutritur à columbis.

Stola ejus.

Ab illa Babylon.

Conſulit oraculum Ammonis.

Non apparuit, in columbam converſa.

Ejus imago inſigne Aſſyriorum

Buchan.

Crucius.

Aſus Semiramidis in regnum.

Sepulchrum

Imago ejus

legem illa tulerat, ut ſe cœli Deam colerent; cæterorum autem Deorum, atque ipſius etiam Junonis nullam rationem haberent; atque illi tunc ita faciebant: poſtea autem ubi Deorum indagazione & morbi venerunt & clades aliæque mala; ab inſana deſtitit, ſeſeque mortalem agnovit, ac ſubditis iterum præcepit, ut ad Junonem converterentur: Ob eam igitur cauſam adhuc tali ſpecie ſtat, indicans advenientibus; Junonem colendam eſſe, ſeque ipſam non amplius Deam eſſe, ſed illam conſtitens. Pingebatur etiam imago paſſis crinibus; eò quòd cum circa cultum capitis eſſet occupata, eique nunciaretur Babylonem deſeciſſe; non prius decorem capillorum in ordinem, quàm tantam urbem in poteſtatem ſuam redegerit. Valer. Maxim. 9. cap. 3. n. 4.

DIES XX. MARTIJ.

XIII. K. **U**ltimus gradus Solis in Piſcibus, cujus influxus deſcribit Pontan. 3. Uran.

Quem celeres immo Piſces tueantur Olympo, Nec non & thalamum averſans, laſoſque hymenteos
Accuſet, meritoque illi damnabitur uxors Ni felix placido ſaveat Saturnius aſtro, Spondeat & gratos blanda cum conjuge mores.

In extremis Piſcium, juxta Matern. & Junctin. oritur *Ingeniculus*, ſeu *Engonafiſ* (de quo *Iſag. Febr. n. 5. & alijs in loc.*) ſub hoc horoſcopo ſunambuli, & neurobatæ. Etiam oritur *Anguis*, qui inter duas Arctos poſitus adinſtar fluminis labitur. Sub hoc fide re nati, Marſi erunt, venenaque expellent è corporibus infectis. In extremo gradu Piſcium, qui dicitur *Septentrio*, inter Piſcium finem, & *Arietis* initium; qui nati, erunt ferarum manuſerarij; qui Urſos, Tauros, leoneſque, feritate depoſitâ, humanis converſationibus ſocient. Ijdem qui ſupr. Videbimus *Iſagog. Jul. num. 20. Cycnus* etiam oritur, de quo *Iſagog. Auguſt. à n. 19.*

*Equus occidit matutind: Aquilo ſtat. Ptol. Mulier ſe in ſpeculo tuens. Sphær. Arab. Ala dextra Corvi veſperè oritur. Junctin. K. A. 2. Tertia dies orbis, eſt à Reulnero verè Creationis dicatur primus dies: in novilunio vernali, riſum titillat: igitur ſi die 4. formata Luna; & plena, juxta D. Thom. in *Geneſ. 1. 16. & Seder-Ol. cap. 4. perperam die primo & novilunio. Hac in die aquas quæ ſub aère rariores, contraxit Deus in locum unum, quo terra apparuit, ſtatimque*
Tom. I. Ephem.*

juſſu divino germinans protulit herbas, fructices, flores arboreſque fructiferas cum ſeminibus ad ſpeciei conſervationem. Ibid. à v. 9. Jacob cavens fratris manus ſuaſu matris fugit in Meſopotamiam Syriæ, venit Luzam (quæ poſt Bethel, uti obſervat Adrichom. in Benjamin, n. 42. & Ephraim, n. 65.) ubi poſt Solis occubitum, lapide capiti ſuppoſito, ſubdiò dormiens vidit in ſomnis ſcalam illam myſticam, à terra cœlum uſque pertingentem: Angelos per eam aſcendentes & deſcendentes, ipſumque Dominum ſcalæ innixum promittentem in poſſeſſionem perpetuam, terram Chanaan: quo expreſſus aſſerens ibi domum Dei & cœli portam, erexit gratus lapidem præfatum in titulum. Mirum, quali crederet myſterium, quod refert Rabb. Nehemias in *Miſdras Tehillim*, de lapide ſuper quem tunc Jacob, dormitum; inclinavit caput. Tres ſcilicet fuiſſe (ut legitur in libro *Rabbot*) ſed manè unicum inventum; quia tres convenerunt ſubſtantialiter in unum, ut Jacob intelligeret SS. Trinitatis Myſterium. Papæ! Surgens ergo & viſa miratus, perrexit in Sanctuarium, quod fecerat Sem, & Melchiſedech: Luzamque vocat Bethel, id eſt, Dei domum, quam poſt revertens viſitavit, altare ibi erexit, ad cujus dedicationem coegit familiares abjicere idola, etiam illa quorum imagines erant in inauribus: de quo ſæpe in *Tautologijs Tom. 1. T. 4. D. 5. à n. 6-2. T. 1. n. 22-3. T. 1. n. 2. D. 3. n. 16. T. 2. D. 4. n. 13. & Tom. 5. T. 10. n. 11.* Ibi perveniens juxta Rabbim. ceſſavit claudicatio, quam contraxerat ex pugna cum Angelo, priuſquam occurreret Elau. Cuncta Reuclin. ex *Geneſ. 28. à 1-32. 24. & 35. à 1. & Rabb. Abrah.*

3 Filij Iſraël exeuntibus de Agypto dies 6. Azymorum, quo caſtra poſita juxta mare Rubrum contra *Beelſephon*, quæ fuit 4. Manſio Iſraelitarum. In extremo diei cum curribus & toto exercitu Agyptij pervenerunt uſque in caſtra Iſraël (unde illorum prima murmuratio) ut primo mane irruerent in eos, coarctatos inter mare & rupes. *Exod. 14. à 2. Leon. Marius, & Joſeph. 2. Antiquit. cap. 5. De hac Manſione inquit Hieron. Epilt. 127. Beelſephon vertitur Dominus Aquilonis, aut habens arcana, aut aſcenſus ſpecula: aſſumpta igitur fortitudine, nobilitatur à Domino & Beelſephon idoli arcana contemnimus, illiusque magnificentiæ & turritam ſuperbiam declinamus. Haud facile intelliget lector verba Maximi Doctoris tam in littera, quàm in Allegoria, ſeu potiùs Tropologia.*

Scala Jacob.

Manſio Beelſephon.

4 Pro quo sciendum inter Ægyptios fuisse simulacra talismatica, collocata in confinibus regni, ut illud undecumque ab extraneis defenderent; quæ quidem varijs characteribus, conjurationibus, sub varijs constellationibus efformata; de quo fusc egimus, Tom. 4. T. 3. à n. 16. Hanc artem post Pharaonis summersionem maximopere exercuit Daluka, quam elegerunt in Regiam, uti filiam Pharaonis, Ægypto viduatâ Principibus. Plura congerit in proposito ex Gelaldino & alijs Arabiæ historicis Kirch. Syntagm. 1. de Regib. Ægypt. cap. 9. Modò audiendi sunt Rabbini. E Balæphon regione (infit Aben-Ezra) dicitur quòd Magi Ægypti fecerunt juxta rationem Astrologicam imagines aeneas: nec poterat servus ullus fugere ex Ægypto, quin transeundo, imaginis occultâ vi impediretur. Ibi collocatum idolum Beelæphon in angiportu duplicis saxi prærupti, quod dicebant duo foramina: quæ saxa juxta Rabb. Jonatham erant effigiata in similitudinem maris & foeminae. Plura dicerem in rem, ni fecissem Tom. 6. Tautolog. 4. à n. 24. ad illud Plal. 135. 13. Divisit Mare-Rubrum in divisiones. Unde Thargum Jerosolim. dicit: Videns Pharaon errantes fugitivos, pallantes, ait, sunt hi in solitudine, prevaluit super eos idolum Phagor, quod est e regione deserti. Ideo quotannis in illis saxis ab Ægyptijs fiebat solemne sacrificium; ut infit Aben-Ezra in loc. Exod. cit. Alij non hominis figuram fuisse ajunt, sed canem aeneum latrantem Israelitas, quem Ægyptij dicebant Anubim. Vid. Kircher. in Panch. Hebr. cap. 7. in fin. Tantùm restabat conteri hujusmodi idolum ex tota Ægypto; quippe cuncta contrita in exitu Israel de populo barbaro: Deusque illà duxit Israel, ut universa corruerent. Aben-Ezr. ibid. Aliud cogitat Ben-Uziel, nimirum Pharaonem invenisse filios Israel occupatos in gemmis & unionibus colligendis, quos mare ejecerat ad ripam. Sat ergo. Modò cognoscitur cur Hieronymus de illo dicit, Arcana, quippe imago talismatica: speculam, quoniam collocata in summitate cautis: Dominum Aquilons, quia ibi, ut arceret egredientes, in regione Aquilonari, quâ Mare-Rubrum. Inter Migdol & mare idolum Sephon, quod superest ex omnibus idolis Ægyptiorum: ideo dicunt Ægyptij, quòd illud idolum electum est præ omnibus, quia non contractum fuit; & venerunt, ut adorarent illud. Tharg. Babylonic.

Daluka Ægyptiorum gina Maga.

Quis Beel Sephon?

Cujusnam conditio-nis?

Moyse confortat filios Israeli.

5 Tunc Moyses cum videret despondere animum filios Israel, ita ut illum nonnulli lapidare voluissent, ut ait Joseph. 2.

Antiq. cap. 6. securitatem, salutem in triumphum promisit: & factâ oratione tollens se Angelus Domini cum columina nubis, collocat se medium inter castra Ægyptiorum & Israel, noctem illuminans, Ægyptiosque obtenebrans, qui pugnam in sequentem diem protraxerunt, quo summersi, quin remaneret ullus, uti videbimus postridie, n. 6. Ita Exod. 14. à v. 28. Alap. Leon. Mar. & Adrich. A Raschi hac die signatur collocatio statuæ aureæ, quam constavit in memoriam victoriæ insignis ex 4. Regibus Madian, Dux & judex Israel nobilis Gedeon, quam Scriptura vocat Ephod, & post ejus obitum adoraverunt filij Israel. Diximus die 17. n. 3.

Statua Gedeonis.

Eliseus succinum amarum, gratum palato reddidit.

Militum Gad ad David, census dolentem.

6 Reversus Eliseus in Galgala, tempore famis, ut possint refici filij Prophetarum, jusit coquere pulmentum: sed ignorantia ministri pro oleibus, vel herbis amicis, immisit in ollam colocynthides, id est, cucumeres agrestes, vulgò, Pepimillos. Amaritudinè condimenti perculli, se morti proximos intellexerunt discipuli: at ille injectâ farinâ, edulium reddidit gratum palato, atque amicum stomacho. Reucl. ex 4. Reg. 4. à 38.

7 Retrò abhinc anno, 130. postquam Joab lustravit terram Israel, ut iussu Regis, populi scriberet censum, ibique mansisset per novem menses, diesque viginti, à die 2. Jun. usque in præsentem diem; factâ & officianter operâ, revertitur in Regiam, Davidque tradidit summam recensitorum, non perfectam (causam signabimus loc. cit. n. 7.) & quòd invitus exequeretur Regis imperium, & quia plaga e cælo jam inciperet; ab incœpto cessavit. Die crastino accessit ad Regem, quem jam descriptionis poenituerat, & cum surrexisset David mane, missus à Deo Propheta Gad optionem proposuit inter tria mala, sed elegit luè incidere in manus Dei, cujus miserationis non est numerus; ut dicemus, die 22. n. 4. Mors enim una erat (ait Joseph. 7. Antiq. cap. 10.) sed plurimis & incomperis causis homines rapiobat: alius enim post alium efferebatur, & clanculum obrepens malum celeriter exitum asserbat. Quidam enim repente cum vehementi dolore, & amaro cruciatu animam exhalabant: alij paulò lentiore vexati malo, nec curationem quidem ferre poterant; sed inter officia medicorum expirabant: alij tenebris ob oculos obortis, ceu suffocati exanimabantur. Nonnulli interim dum aliquem domesticorum funerant, sepultura necdum absoluta, commoriebantur, quo factum est, ut à matutina hora usque ad prandium hac peste, septuaginta millia hominum sint absumpta. Hebræi in Tradition. dicunt: Usque ad

Quanta & qualis vis luis propter recessa-nem populi.

ad tempus vespertinum. Utrique falluntur, ut exponemus loc. præfato, n. 9.

8 Hodie ingressus est Jesus Hierosolymam, populo cum ramis palmarum applaudente, cum prius videns illam à longè flevisset, & ejus ingratitude & superventuram cladem. In templum ingreditur secundo eiecit ementes & vendentes, multos ab infirmitatibus liberavit, & ob hoc ac plausum Phariseis frentibus vocationem Gentium prædicit: tuncque vox de cælo missa in testimonium ejus claritudinis: plures parabolâ profert in Judæorum illuminationem, & resipiscenciam; sed obstinata introspectans incircumcisâ corda; revertitur vespere Bethaniam Alapid. Chronotax. Marian. in Diar. Adrich. Ann. Christi. 34. & Gifland. pluribus in loc. Reusner. signat mortem biduanam ad Jordanem priusquam veniret in Bethaniam, quò intervallo Lazarus fato functus: & transactis alijs duobus diebus; invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem. Ad triumphi plenissimam gloriam porta aurea, quæ clausa erat, sponte aperta fuit. Castell. lib. 3. cap. 5. & Adrichomius, qui in Jerusalem. n. 214. Tali pompa ac triumpho (ait) verus ille Rex ac humilis triumphator per portam auream (quæ cum rarisimè aperiretur, ultra ut tradunt, aperta est ei) regiam ingressus urbem, circum templum & magnam civitatis partem videtur obequivisse: quo novo spectaculo commota est universa civitas dicens: Quis est hic? ex Matth. 21. 10. Idem accidit in templo; quum Salomon in illud introduxit Arcam foederis, juxta Rabbim. Pined. de Reb. Salomon. lib. 5. cap. 5. Linguas tunc infantium solutas in plausum fuisse; innuit Salvator N. Mater de Agreda lib. 6. Mystic. Civ. Dei, cap. 7. asserit hoc die nullum fato functum toto orbe terrarum. De Palma ex qua excerpta folia, quæ strata vias vid. Baron. ann. Christi. 34. n. 7. sed ride uti commentitium, vestigia Christi manifeste impressa in saxo, ex quo ascendit in alinum, ut quidam somniant apud Quaresm. lib. 4. peregrinat. 10. cap. 10.

Christi gesta.

Continuat. tio Quinquatorum.

lus præter Reusnerum sacrum ut discretum signat. At pro comperto, diei secundi festum sanguine fieri, sicut tres sequentes. Nonnulli etiam primo die astruunt ludos gladiatorios; sed ne sanguine fierent, utebantur hastis puris, id est, sine ferreo cuspide; quippequam nefas concurrere ferro, ut Ovidius inquit, 3. Fastor. v. 805.

Altera, tresque super strata celebrantur arena Enthus exercitis, bellica lata Dea est. Ovid. Fiebant enim in theatro, quasi essent in prælio, eò quod Pallas prodierit in lucem armata, & in pugna nonnunquam ostentaretur Bellona; ut pridie diximus.

10 Secundo die quinquatruum Ovidium natum, dicunt Paulus Marfus, loc. cit. Junctin. in Kalendar. infit: Natalis Publ. Ovid. Nasonis, qui fuit anno 40. ante Christum; quo Cicero interfectus est. Ipse dicit, 4. Trist. Eleg. 10. v. 11. memorans etiam fratris sui nativitatem.

Lucifer amborum natalibus adfuit idem: Una celebrata est per duo liba dies. Idem. Hac est armifera festis de quinque Minerva, Quæ fieri pugna prima cruenta solet.

Asserit etiam Jacobus Pontanus hic, & in Prodigidiat. cap. 1. quò etiam signanter definit; Alb. Tibullum eodem die in lucem prodidisse. Adi Crimt. lib. 3. de Poët. Latin. & Gyrald. Dialog. 3. Histor. Poetar. Domum Ovidij sub Capitolio collocat Marlianus, in Romæ Topograph. cap. 24. & in Epitom. 2. cap. 15. additur: Ibi ubi hodie templum est D. Marie de Consolatione.

11 In Aventino monte erectum hac die Victoriæ templum. Marus Niger, n. 90. Halicarnassicus arbitratur, templum Victoriæ ritibus Arcadicis ad sacra; extractum fuisse ab Evandro, Italiam appellente cum socijs, in quos coloniâ peractâ institutum Sacrum Arcadicum, quòd quotannis festivè celebrabatur. Ita lib. 1. Antiq. Roman. à n. 14. Fallitur, equidem Evander cum suis, regnante Fauno, sedit in monte Palatino; sicut eos Themis (ipse dicit, ibid.) post rem divinam peractam pramonuerat. Construxerunt parvum vicum, capacem hominum, quos poruere dua naves advehere è Græcia: cui erat in fati, ut in tantam urbem evaderet (quanta alia nulla vel Græcia vel Barbara; sive amplitudo sive majestas imperij spectetur; sive alia quavis felicitas) duraturam; quantum potest mortalitas; ac præ cæteris cunctis memoratu dignissimam. Haic oppidulo à veteri patria nominem imponunt Palantium: nunc autem Palatium à Romanis dicitur; corruptâ voce injuriâ templorum. Haud in Palatino monte sacrum &

Ovid.

Natalis Ovidij.

Idem.

Et Tibulli.

Sacra Victorie.

Palantium de Roma erectione, atque glorie magnitudinis.